

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Bodnár Ágnes ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Farnas József ügyvéd által képviselt I. rendű, a személyesen eljáró II. rendű, III. rendű, dr. Óvári Judit ügyvéd által képviselt IV. rendű, V. rendű alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt a Békés Megyei Bíróságon 8.P.20.106/2008. számon folyamatban volt, majd a Szegedi Ítéltábla 2010. február 3-án meghozott Pf.II.20.650/2009/8. számú ítéletével befejezett perében a felperes 19. sorszámu és az I. rendű alperes 20. sorszámu felülvizsgálati kérelme folytán meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.650/2009/8. számú ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érinti. Egyéb rendelkezéseit hatályon kívül helyezi és az elsőfokú ítéletet részben és a következők szerint változtatja meg:

Megállapítja, hogy a (...) társasházi külön lapon felvett ingatlan alapterülete 107 m² és elrendeli az ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetését.

A (...) társasház alapító okirat III. pontját megváltoztatja akként, hogy az ingatlan 1. számú tulajdoni részeként megjelölt ingatlanhoz tartoznak az alábbi helyiségek:

- háziorvosi rendelő 18,72 m²
- váró 16,5 m²
- nővérszoba 11,52 m²
- mosdó 1,11 m²
- WC 1 m²

kerekítve összesen: 49 m²

Az ingatlanhoz tartozik a felépítményen kívül az ahhoz közvetlenül kapcsolódó rokkantfeljáró, valamint a felépítményrész feletti padlástér, 7,4 m² alapterületű kérékpártároló, továbbá:

- háziorvosi rendelő 24,26 m²
- betegváró 20,87 m²
- WC 1,2 m²

- mosdó 1,95 m²
- WC 3,62 m²
- WC 2,48 m²
- WC 0,93 m²
- mosdó 0,98 m²
- mosdó 1,32 m²

kerekítve összesen: 58 m²,
valamit a közös tulajdonból megillető 6707/10000 hányadrész.

A (...) számú tulajdoni részhez a közös tulajdonból 3293/10000 hányadrész tartozik.

Az elsőfokú ítéletet kiegészíti azzal, hogy (...) a társasházi külön lapon felvett ingatlan 64/100 tulajdoni hányada a felperest vétel és ráépítés jogcímén illeti meg és ennek az ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetését is elrendeli.

Mellőzi a felperesnek a le nem rótt kereseti illeték megfizetésére való kötelezését és kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.700.000 (Egymillió-hetesszázezer) forint együttes első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint külön felhívásra az államnak további - összesen - 495.000 (Négyesszázkilencvenötezer) forint le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A perbeli ingatlan társasházi tulajdonban áll. Az ingatlan korábban az önkormányzat tulajdona volt. A felépítményben lévő két orvosi rendelőt és mellékhelyiségeket a felperes és az I-II. rendű alperesek mint házi orvosok használták. Az önkormányzat az ingatlant társasház-ingatlanná alakította, majd 2002. július 11-én a házi orvosok részére eladta.

Az ingatlan-nyilvántartás szerint a társasházi külön lapon felvett orvosi rendelő, a hozzá tartozó 4915/10000 tulajdoni hányaddal 17/58 részben a felperes, 41/58 részben a II. rendű alperes tulajdona. A társasházi külön lapon felvett másik rendelő 5085/10000 közös tulajdoni hányaddal az I. rendű alperes tulajdona. Az V. rendű alperest mindkét ingatlanra elő- és visszavásárlási jog, elidegenítési és terhelési tilalom illeti. A II. rendű alperes tulajdoni hányadán a IV. rendű alperes, a felperes ingatlanán a III. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjog áll fenn.

A felperes 2003-ban az alperesek hozzájárulásával és építési engedély alapján a társasházi ingatlan közös tulajdonban álló

telkére a saját és a II. rendű alperes tulajdonát képező orvosi rendelőhöz hozzáépített egy 48,86 m² alapterületű orvosi rendelő, nővérszoba, zuhanyozó, WC és betegváró helyiségekből és 7,4 m² alapterületű kerékpártárolóból álló felépítményt, valamint az épülethez csatlakozó rokkantfeljárót.

A felépítményre a felperes használatbavételi engedéllyel rendelkezik és az feltüntetésre került az ingatlan-nyilvántartási térképen is.

Az építkezés jogkövetkezményeiben a felek előzetesen nem állapodtak meg. A II. rendű alperes utóbb peren kívül írásban hozzájárult a jogi rendezést célzó társasházi alapító okirat módosításához, míg az I. rendű alperes attól elzárkózott. A felperes korábbi - a Ptk. 295. és 241. §-aira alapított - kereseti kérelme tárgyában - jogerős - elutasító ítélet született.

A jelen perben a felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a külön tulajdonú felépítmény alapterülete a ráépítése folytán 58 m²-ről 107 m²-re változott és abban az ingatlanban a tulajdoni hányada 17/58-ról 64/100-ra nőtt, a II. rendű alperes tulajdoni hányada pedig 41/58-ról 36/100 részre csökkent. A társasházi közös tulajdon vonatkozásában pedig annak megállapítását kérte, hogy az ingatlanhoz tartozó közös tulajdoni hányad 6707/10000-re nőtt, míg az ingatlanhoz tartozó közös tulajdoni hányad 3293/10000-re csökkent. Kérte a ráépítés jogkövetkezményeinek az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését, a II-V. rendű alpereseket pedig mindezek tűrésére kötelezni.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte; a II-V. rendű alperesek a keresetet elismerték.

Az elsőfokú bíróság - megismételt eljárás eredményeként meghozott - ítéletében megállapította, hogy a perbeli ingatlanon a felperes ráépítés jogcímén tulajdonjogot szerzett, melynek következtében a felperes és a II. rendű alperes közös tulajdonát képező ingatlanhoz tartozó eszmei hányad 4915/10000-ről 6707/10000-re emelkedett, míg az I. rendű alperes tulajdonát képező ingatlanhoz tartozó eszmei hányad 5085/10000-ről 3293/10000-re csökkent. Megállapította, hogy a társasházi külön lapon felvett ingatlanban a felperes tulajdoni hányada 17/58-ról 64/10000-re nőtt, míg a II. rendű alperes külön tulajdoni hányada „29/58-ról” (helyesen 41/58-ról) 36/100 részre csökkent. Elrendelte az ingatlan társasházi törzslapjának I. részén közös tulajdonban álló épületrészként 56,26 m² alapterületű felépítmény feltüntetését. A III-V. rendű alpereseket ennek tűrésére kötelezte. Megkereste a földhivatalt az ítéleti rendelkezésnek a társasházi külön lapokra, valamint törzslapra való bejegyzése és feltüntetése végett. A felperest 234.000 forint, az I. rendű alperest 546.000 forint le nem rótt illeték, az I. rendű alperest 600.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében tényként állapította meg, hogy az ingatlan forgalmi értéke 2003-ban - a felperes építkezését megelőzően - 28.000.000 forint volt, melyből az I. rendű alperes tulajdonát képező ingatlan a hozzátartozó közös tulajdoni hányaddal 13.500.000 forint, a felperes és a II. rendű alperes közös tulajdonában álló ingatlan értéke a közös tulajdoni hányaddal 14.500.000 forint forgalmi értékű volt.

A felperes ráépítése 2003-ban 13.000.000 forinttal növelte a társasházi ingatlan értékét, így az 41.000.000 forintra emelkedett.

Az ítélet jogi indokolása szerint a felek jogviszonyára a Ptk. 137. § (3) bekezdése az irányadó: az építkező tulajdonostárs tulajdonostársai hányadára az egész ingatlanból a ráépített részre eső érték arányában tulajdonjogot szerzett. Az építkezés ténye a tulajdonostársakat megillető tulajdoni hányadokat módosította.

Az ítélet rendelkező részében meghatározott tulajdoni hányadokat az aggálytalan szakvéleményre, továbbá az ingatlant illetően a II. rendű alperes elismerésére alapította.

Az elsőfokú bíróság szerint a ráépítés folytán a külön tulajdonban álló felépítmény területe az alapító okirat módosítása nélkül nem növekedhet és a bíróság a felek alapító okiratba foglalt szerződését nem változtathatja meg. A keresetet ezért úgy tekintette, hogy az a felépítmény területe közös tulajdonba kerülő részének az ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetésére vonatkozik.

Az ítélet ezen rendelkezését a 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet 52. § (1) bekezdésére, 53. § (1) és (2) bekezdésére alapította és azzal indokolta, hogy a felperes a felépítményt a közös tulajdonú földterületre építette, amely a ráépítés következtében közös tulajdonba került. A közös tulajdonú felépítmény feltüntetését ezért a társasházi törzslap I. részén rendelte el, arra is figyelemmel, hogy az épület a térképen már korábban feltüntetést nyert. Utalt arra is, hogy a közös tulajdoni hányadok alapján a közös tulajdon megszüntetésének vagy a Ptk. 149. §-a alapján társasházzá alakításának lenne helye.

Az ítélet részbeni megváltoztatása iránt a felperes, a perköltség és le nem rótt illeték fizetésére kötelezésének mellőzése iránt az I. rendű alperes fellebbezett.

A másodfokú bíróság jogerős ítéletét a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a további eljárásra vonatkozó meghagyással.

E megismételt eljárást követően hozott ítéletében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbeezett rendelkezéseit megváltoztatta: Mellőzte az 56,21 m2 alapterületű felépítménynek a társasházi ingatlan törzslapján való feltüntetésének elrendelését. Az I. rendű alperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését mellőzte és megállapította, hogy a peres felek az elsőfokú eljárással kapcsolatos költségeiket maguk viselik. A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 450.000 forintra felemelte, az I. rendű alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 450.000 forintra leszállította.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes alapító okirat módosítására irányuló keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a felek a fellebbezési és a felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költségeiket maguk viselik.

A felperest és az I. rendű alperest külön-külön 450.000-450.000 forint fellebbezési, valamint további 450.000-450.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéknek az állam részére való megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet indokolása szerint a megismételt eljárásban arról kellett döntenie, hogy a felperes kérhette-e a társasházi külön lapon felvett ingatlan területének módosítását, illetve miként kell a ráépítés jogkövetkezményeit levonni.

A felperes a perbeli épületet a társasházi közös tulajdonban álló ingatlan udvarára építette, ezen pedig nem változtat az a körülmény, hogy az új épületrész műszakilag a felperes és a II. rendű alperes külön tulajdonában álló épülethez kapcsolódik.

Idézve a PK 7. számú állásfoglalás IV. pontját és a PK (helyesen: Ptk.) 137. § (3) bekezdését, úgy foglalt állást, hogy a perbeli építkezés legfeljebb közös tulajdoni, de nem külön tulajdoni igényt keletkeztet, miként azt a megyei bíróság 1.Pf.25.575/2005/5. számú jogerős ítéletében és a Legfelsőbb Bíróság Pfv.E.20.149/2006/2. számú végzésében már kifejtette. Megállapította ezért, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a felperesnek az ingatlan területe megnövelésére irányuló keresetét. Tévedett azonban, amikor a perbeli felépítménynek a társasházi törzslapra történő feljegyzéséről rendelkezett, ezért ezt az ítéleti rendelkezést a Pp. 3. § (2) bekezdés és a 215. § rendelkezéseire figyelemmel mellőzte.

A perben a felperes a ráépítés jogkövetkezményeként az alapító okirat „módosítását” akként kérte, hogy az új épületrész a külön tulajdonú épületrészként kerüljön feltüntetésre az alapító okiratban.

A másodfokú bíróság szerint ilyen tartalommal az alapító okirat nem módosítható; olyan keresetet, illetve viszontkeresetet pedig egyik

fél sem terjesztett elő, amely arra irányult volna, hogy a perbeli felépítmény közös tulajdonú épületként szerepeljen az alapító okiratban. Álláspontja szerint „Ezért az alapító okirat lehetséges tartalmú módosítása eljárási akadályba ütközött”, következésképpen az alapító okirat módosítására irányuló keresetet is elutasította. A perköltség viseléséről a Pp. 81. §-a alapján rendelkezett.

A jogerős ítélet ellen a felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A felperes a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a jogszabálynak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Eljárási és anyagi jogszabálysértésre egyaránt hivatkozott.

A Ptk. 112. § (1) bekezdése, 116. § (1) bekezdése, 137. § (3) bekezdése és 149. §-a, a társasházról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 2. § (1) bekezdése, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) 12. § (4) bekezdés b) pontja, a 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet 53. § (1) bekezdése jogszabálysértő alkalmazására; a Pp. 206. § (1) bekezdése, 224. § (1) bekezdése és 275. § (5) bekezdése megsértésére, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése és 81. § (1) bekezdése téves alkalmazására hivatkozott.

A felülvizsgálati kérelem részletesen kifejtett indokai szerint a felperes elsődlegesen azzal érvelt, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján adott kötelező iránymutatással ellentétesen eljárva utasította el a kereseti kérelmét és az elírások kijavítása nélkül, a Pp. 206. §-ába ütköző módon állapította meg a tényállást.

Érvelése szerint az anyagi jog szabályait is sértette a másodfokú bíróság azzal, hogy a társasházi tulajdonra a PK 7. számú állásfoglalás IV. pontjának a közös tulajdonban lévő ingatlanra történő ráépítésre vonatkozó szabályait alkalmazhatónak ítélte, mert ez esetben a földrészlet nem egy önálló közös tulajdonban álló ingatlan, hanem a külön tulajdonban álló lakással együtt minősül önálló ingatlantulajdonnak. Figyelmen kívül hagyta azt, hogy a ráépítés tulajdonjogi következményeit az elsőfokú bíróság - az eszmei hányadok módosításával - az ítélete jogerőre emelkedett rendelkezésében már levonta.

Sérelmezte a jogerős ítéletnek az előzményi perre (1.Pf.25.575/2005/5. számú ítélet és a Legfelsőbb Bíróság Pfv.E.20.149/2006/2. számú végzése) vonatkozó indokait.

Támadta a perköltséggel kapcsolatos rendelkezést is. Az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdése sérelmét állította. Kifejtette, hogy az illeték alapja az eljárás tárgyának az értéke,

amely 13.000.000 forint volt, mértéke pedig ennek 6 %-a. Előadta, hogy a 13.000.000 forintos pertárgyértékre figyelemmel az elsőfokú eljárásban 780.000 forint illeték feljegyzésére került sor. A perköltség megállapítása során pedig az ügyvédi munkadíjon kívül 12.000 forint költsége (három tulajdoni lap) és az előlegezett 61.416 forint szakértői díj figyelembevételét is kérte.

Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezése hatályon kívül helyezésére és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

A Pp. 78. §-a és Pp. 80. § (1) bekezdése sérelmét állította. Azzal érvelt, hogy őt a hátrányára mutató tulajdoni arányeltolódás a perben nem sértette, védekezése pedig mindvégig az volt, hogy a kereset a felperes által kért módon nem teljesíthető, ezért teljes perköltségre tarthat igényt.

A felülvizsgálati kérelmekre a peres felek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A felülvizsgálat alapja a Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a jogszabálysértés, amely anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt lehet, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatása volt.

A perben hozott jogerős ítéletet a Legfelsőbb Bíróság a korábbi felülvizsgálati eljárás eredményeként hatályon kívül helyezte és az új eljárás lefolytatására vonatkozóan - a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján - kötelező utasításokat adott. A másodfokú bíróságnak az eljárást a rá nézve irányadó szabályok szerint kellett folytatnia azzal, hogy a hatályon kívül helyező végzés megállapításaihoz és állásfoglalásához is kötve volt. Ennek a kötelezettségének a másodfokú bíróság nem tett eleget maradéktalanul, ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében okkal hivatkozott arra, hogy az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabályt sértett. A további eljárásban ugyanis nem merültek fel olyan új tények és körülmények, amelyekre figyelemmel a hatályon kívül helyező végzés jogi iránymutatása tárgytalanná vált volna.

A jogerős ítélet tényállása változatlanul tartalmaz iratellenes megállapításokat. Azok azonban a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján - a felperes kérelmére is - kijavíthatók és bár kétségtelenül ellentétesek a perben feltárt és okiratokkal igazolt tényekkel, a per érdemi elbírálása szempontjából lényeges kihatásuk nincsen.

A Legfelsőbb Bíróság korábbi hatályon kívül helyező végzésében is rámutatott: a felperes tulajdonszerzésének alapja a Ptk. 137. § (3) bekezdése, a ráépítés nemcsak a közös tulajdonban álló, az ingatlan

törzslapján felvett telekre történt, hanem - szintén közös tulajdonban álló - ingatlanhoz való hozzáépítéssel valósult meg.

A PK 7. számú állásfoglalásban kifejtettek a társasházi tulajdonra mint speciális tulajdoni alakzatra - ahol a külön tulajdonba tartozó lakás a közös tulajdoni hányaddal együtt minősül önálló tulajdoni alakzatnak (Tht. 2. §) - e tulajdoni forma sajátosságainak megfelelően alkalmazhatók.

Nem helytálló ezért a másodfokú bíróságnak az a jogi álláspontja, hogy a perbeni építkezés jogkövetkezményeit önálló ingatlannak minősülő közös tulajdonban álló telken megvalósult építkezésként látta megítélhetőnek.

Jogszabálysértő következtetésre jutott a másodfokú bíróság a felek között folyamatban volt per eredményéből is. Abban a felperesnek a kötelmi jogcímen előterjesztett önálló ingatlan kialakítását célzó keresetét a Ptk. 295. és 241. §-iban írtak figyelembevételével utasította el a bíróság, ezért a határozatokat - miként arra a Legfelsőbb Bíróság a hatályon kívül helyező végzésében is utalt - csak az abban a perben előterjesztett kereset eredménytelenségét illetően lehetett és kellett értelmezni.

Helyes a felperes érvelése abban a vonatkozásban is, hogy a jogerős elsőfokú ítéleti rendelkezés már megállapította, hogy az építkezés a tulajdonosokat megillető tulajdoni arányokat mindkét - a társasházi külön lapokon felvett - ingatlanban módosította és ennek az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését is elrendelte.

Miként arra a Legfelsőbb Bíróság már korábban rámutatott, a felperes a ráépítésén alapuló, a törvény erejénél (ipso iure) fogva bekövetkezett tulajdonszerzése alapján a Ptk. 116. § (1) bekezdése szerint igényt tarthat arra, hogy tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartás feltüntesse. A társasházi tulajdonra figyelemmel ez az ingatlan-nyilvántartásban a társasházi külön lap I. részének az alapterület változását valamint a törzslaphoz tartozó eszmei hányadra vonatkozó adatoknak a megváltoztatását, a tulajdoni lap II. részében pedig a megszerzés jogcímének feltüntetését jelenti [Inyvtv. 26. § (1) bekezdés, 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet 54. § (1) bekezdés].

A Legfelsőbb Bíróság ezért az elsőfokú ítélet kiegészítésével elrendelte a tulajdonszerzés adásvételen és ráépítésen alapuló jogcímének a bejegyzését és a peradatokkal egyezően az alapterület módosítását - helyesen - 107 m²-re.

A jogváltozás ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének szükségessége a társasház alapító okiratának a változtatását is megkerülhetetlenné tette.

Az ítélkezési gyakorlat szerint a társasház alapító okirat mint szerződés a bíróság által - általában - nem módosítható. A ráépítés folytán keletkezett - alapos - dologi jogi igény következtében viszont szükségessé válik a korábbi, a valós helyzettől eltérő

rendelkezések megváltoztatása, amit a társtulajdonosok túrni kötelesek.

A rendelkezésre álló peradatok alapján a Legfelsőbb Bíróság az alapító okirat korábbi rendelkezéseit a rendelkező rész szerint megváltoztatta és elrendelte annak a földhivatal részére való megküldését.

Az építési és használatbavételi engedély és a változásra vonatkozó (1:100 léptékű) változási vázrajz megküldéséről nem rendelkezett, mert a nem vitás peradatok szerint az az ingatlan-nyilvántartási térképen már feltüntetésre került.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a felperes felülvizsgálati kérelmével támadott jogszabálysértő rendelkezését a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és mivel a döntéshez szükséges tények megállapíthatók voltak, helyette a per főtárgyát illetően a rendelkező rész szerinti új határozatot hozott.

Az I. rendű alperes, de a felperes is támadta felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezését. A fentiekre figyelemmel a felperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett, míg az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az I. rendű alperes a perköltség körében a Pp. 80. § (1) bekezdése megsértésére alappal nem hivatkozhatott. A perköltségviselés kivételes - a Pp. 80. § (1) bekezdésében írt - szabályának alkalmazhatósága (ha az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, ez esetben az alperes költségében a felperest kell marasztalni) az adott esetben szóba sem jöhet.

Az I. rendű alperes ugyanis - a bírói gyakorlat szerint - csak akkor hivatkozhatna arra, hogy a perre okot nem adott, ha az lenne megállapítható, hogy nem tett semmi olyat, amely miatt a perindításra szükség volt, továbbá mindent megtett annak érdekében, hogy a jogvita a per igénybevétele nélkül is elintézhető legyen. Ezzel szemben a per adatai azt igazolják, hogy az I. rendű alperes kereset elutasítása iránti védekezése miatt nemcsak a perindításra, de a kereset ítélettel való elbírálására is szükség volt.

Az I. rendű alperes perköltségben marasztalásának alapja ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztessége volt.

Az elsőfokú eljárásban a felperes a ténylegesen felmerült költségei mellett a 13.000.000 forintos pertárgyérték alapján a 32/2003.

(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíj ÁFA-val növelt összegének megfizetésére tarthat igényt. A két másodfokú és két felülvizsgálati eljárást illetően a Legfelsőbb Bíróság figyelemmel volt a jogi képviselői munka jellegére és a két hatályon kívül helyező végzésben megállapítottakra. Egyebekben viszont a meg nem határozható pertárgyérték alapulvételével számolt azzal, hogy az I. rendű alperes a saját fellebbezésével és eredménytelen felülvizsgálati kérelmével összefüggő, a felperes eredményes védekezéséért felszámítható perköltség megtérítésére is köteles.

A perben a felperes és az I. rendű alperes is illetékeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért a peresztés I. rendű alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes és a saját jogorvoslati kérelmeire le nem rótt illetéknek az állam részére való megfizetésére köteles.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2010. szeptember 22.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Julia s.k. előadó bíró, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. bíró

K.Gyné

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő